Inicjatywa Ustawodawcza

BEZDOMNOŚĆ NIE MOŻE ZACZYNAĆ SIĘ W WIEKU 18 LAT

Sześć postulatów zmian w ustawie o pomocy społecznej

Systemowe wsparcie dla młodzieży i młodych dorosłych (18–25 lat)

Propozycja rozwiązań prawnych

Kontekst i diagnoza

DLACZEGO POTRZEBUJEMY ZMIAN?

Wyzwanie

18 lat to nie zawsze początek samodzielności

Pełnoletniość nie oznacza gotowości do samodzielnego życia. Młodzi ludzie w kryzysie bezdomności potrzebują nie tylko dachu nad głową, ale także czasu, bezpieczeństwa, relacji i kompleksowego wsparcia.

Obecny system traktuje dorosłą młodzież na równi z osobami długotrwale bezdomnymi.

18–25

Wiek Wsparcia

Grupa wiekowa wymagająca osobnego, elastycznego systemu pomocy.

Rozwiązanie: stworzenie odrębnego systemu wsparcia w ustawie o pomocy społecznej.

Postulat 1

WPROWADZENIE DOMÓW DLA MŁODZIEŻY DO USTAWY O POMOCY SPOŁECZNEJ

Zapewnienie miejsc łączących bezpieczne schronienie z kompleksowym przygotowaniem do samodzielnego życia.

Indywidualna ścieżka

Dostosowanie planu wsparcia do unikalnych potrzeb i doświadczeń.

Pomoc w zdrowieniu

Dostęp do psychiatrii, psychoterapii i terapii uzależnień.

Wsparcie opiekunów

Codzienna obecność i budowanie relacji opartych na zaufaniu.

Edukacja i praca

Pomoc w kontynuowaniu nauki oraz aktywizacji zawodowej.

Pomoc prawna i socjalna

Wsparcie w sprawach urzędowych i mieszkaniowych.

Stabilne mieszkanie

Przygotowanie do bezpiecznego opuszczenia Domu.

Cel: przejście od natychmiastowego schronienia do pełnej samodzielności społecznej i życiowej.

Postulaty 02 i 03

FORMY WSPIERANIA I PODMIOTOWOŚĆ

Postulat 02

Dostosowane wsparcie mieszkaniowe

Dostęp do różnorodnych ścieżek: od Domów dla Młodzieży (wsparcie całodobowe) po zamieszkanie w mieszkaniach treningowych lub chronionych.

Kluczowa zasada: potrzeby młodego człowieka decydują o formie pomocy, a nie konieczność przechodzenia przez kolejne etapy systemu.

Postulat 03

Idea deinstytucjonalizacji

- Domowe warunki: kameralne i bezpieczne środowisko.
- Autonomia i godność: poszanowanie prywatności i prawa do decyzji.
- Włączenie społeczne: integracja z lokalną społecznością, pracą i nauką.

Kluczowa zasada: stopniowe rozwijanie samodzielności zamiast utrwalania zależności od systemu.

Podejście podmiotowe gwarantuje większą skuteczność i trwałość wychodzenia z kryzysu bezdomności.

Postulaty 04, 05, 06

DOSTĘPNOŚĆ, CZAS I FINANSOWANIE SYSTEMU

04

Powszechna dostępność wsparcia

Pomoc dostępna bez względu na źródło kryzysu - opuszczenie pieczy zastępczej, ośrodka resocjalizacyjnego czy domu rodzinnego niespełniającego swojej funkcji prawidłowo.

05

Natychmiastowa interwencja i elastyczny czas

Szybka, nieodpłatna pomoc bez czekania na biurokrację. Dalsza opieka trwa tak długo, jak wymaga tego proces usamodzielnienia, w granicach określonych przepisami.

06

Jasne standardy i stabilne finansowanie

Ustawowe standardy i nadzór. Możliwość prowadzenia Domów zarówno przez organizacje pozarządowe (NGO), jak i podmioty publiczne z zachowaniem ciągłości wsparcia.

.

Nasz cel: System dający realną szansę na bezpieczne, samodzielne życie.